

je knjiga: »Ladislas Mickiewicz: Adam Mickiewicz, sa vie et son oeuvre.« Paris, 1888, str. 379. Zbiral je že več let vse, kar je bilo nekdanj le količkaj z očetom v zvezi, pisma in poročila iz družbinskega in prijateljskega kroga. Glavni in večji del knjige obsega potovanje njegovo v Carigrad in smrt leta 1855. Pisatelj je iskal pri vseh, ki so bili z Mickiewiczem znani, podatkov. Iz teh je razvidno, kako močno je bil Mickiewicz že v življenju čislán in priljubljen. Najlepše tako spričevalo mu je dal knez P. Vjazemsky, ki pravi, da zaznamuje prijateljstvo z Mickiewiczem kot najsrečnejši del svojega življenja.¹⁾ Ako še omenjam, da je izšlo v novejšem času mnogo jako cenih izdaj njegovih del, (Pan Tadeusz se dobi v lepi obliki za deset krajcarjev²⁾ ménim, da je vsakemu jasno, kako so razširjena njegova dela.

¹⁾ Jagić »Beiträge.«

²⁾ N. pr. v zbirki »Wydawnictwa Macierzy Polskiej« (we Lwowie, w administracji M. P. w gmachu sejmowym, tudzież w Zarządzie Tow. Pedag. ul. Pańska nr. 11) stane knjiga v osmerki lepo tiskana na dobrem papirju, str. 296 res — deset krajcarjev. Nič enakega mi ni znane v drugih narodih.

Uredn.

In prav je to, da so razširjena, vredna so, da jih čitajo. Blagi pokojnik izraža v njih najlepša čustva človeškega srca, kakor ljubezen do Boga, do naroda, do človeštva. Tudi o njegovem pobožnem srečju pričajo njegova dela. Tako je bil zares Poljak ter izražal značaj poljskega naroda: ljubezen do katoliške vere in do svojega naroda. Tudi Mickiewicz je bila sreča zvesta še le po smrti. In kar velja našemu pesniku, velja sedaj tudi Mickiewicz:

Ena se tebi je želja spolnila,
V zemlji domači da truplo leži.

Tam na Wawelu torej počiva ta ljubljeneec bratskega nam naroda v rakvi iz belega mramorja častochovskega, pred oltarjem, okrašenim z lepo podobo Matere Božje Ostrobramske¹⁾, katero pesnik sam tako ginljivo kliče v začetku svojega glavnega dela:

Panno święta, co Jasnej bronisz Częstochowy
I w Ostrej świecisz Bramie! Ty, co gród zamkowy
Nowogródzki, ochraniasz z jego wiernym ludem!
Jak mnie dziecko do zdrowia powróciłaś cudem —
(Gdy od płaczącej matki, pod Twoją opiekę
Ofiarowany, martwą podniosłem powiekę,
I zaraz mogłem pieszo, do Twych świątyń progu
Iść, za wrócone życie podziękować Bogu) —
Tak nas powrócisz cudem na Ojczyzny łono! . . .

Pan Tadeusz I. v. 5—13.

¹⁾ »Obzor«, 1890, str. 248.



Na tuji zemlji.



Megle, megle, misli temne,
Vé, otožnosti peroti,
Kaj vršite, kaj vršite
Zopet po spomina poti

Tu sedim na tuji zemlji,
Z vrhi mirt večer igra se,
Na-te mislim, domovina,
Tiho pevam tvoje glase.

Majhna si, o domovina,
Nepoznano je ime ti,
Čul imena nisem tebi
Oj nikjer, nikjer po sveti!

Bela mesta, solnčne kraje
Željno gledalo oko je:
Lepa zemlja, lepa zemlja!
Meni v srcu pa hudó je.

Trudne so mi mlade noge,
A še trudneje srcé je,
Megle, megle, misli temne,
Z bridko žalostjo težé je —

Slavin.

